

skulde blive taget fat paa Ordningen af disse uheldige Overkørsler, som skille Byen i to Dele til stor Gene for Trafikken mellem denne store Bys forskellige Dele. For Tiden graves der i Jorden og arbejdes paa Korsør ny Station; man ser, hvorledes der laves Tunneler og Overkørsler i Masse; man ser, hvorledes der paa Roskilde Banestation graves under Sporene for at faa den bedst mulige Forbindelse, og hvorledes der laves Overkørsler over hele Banegemet; men Odense By og Kommune maa stadig være Stifbarn i saa Henseende. Jeg vil gerne meget alvorligt anmode den højtærede Trafikminister om at tage dette Spørgsmaal under alvorlig Overvejelse.

Maa jeg ogsaa udtale min Anerkendelse af den Bevilling, der staar paa det forelagte Finanslovsforslag, saa vidt jeg erindrings 100,000 Kr., hvorved de dag- og timelønnede Funktionærer ved Statsbanerne kunne faa en Uges Ferie om Aaret. Jeg haaber ogsaa, at Ledvogterne ved disse Overkørsler ville faa denne højest nødvendige Tid til at puste lidt i om Sommeren. Disse Ledvogtere fik for et Par Aar siden efter min Henstilling nogen Forbedring i deres Lønforhold, men deres Arbejdstid er meget lang, hvad jeg for øvrigt tidligere har gjort saavel den højtærede Minister som Banechefen opmærksomme paa. De have 12 Timers Arbejde Døgnet rundt uden normal Spisetid, og 18 Timers Arbejde i et Døgn een Gang ugentlig, og de have aldrig en Fridag. De have kun 4 Timer en Gang maanedlig til at gaa i Kirke i. Det er al den Fritid, disse Ledvogtere have, og det vilde sikkert bedre noget paa det stadige Arbejde for disse Menneskers Vedkommende, hvis de kunde faa en Uge fri om Sommeren uden Afkortning i deres Løn. Jeg vil haabe, de maa blive regnede med blandt de Funktionærer, som ville faa godt af den Bevilling, som findes paa Finansloven.

Maa jeg endnu, før jeg slutter for den højtærede Trafikministers Vedkommende, bringe ham en Tak, fordi han har efterkommet min Anmodning for et halvt Aar siden om at aabne Kongens Have i Odense for den almindelige Færdsel. Jeg mener, det er en god Regel, at Statens Haver og Skove gøres tilgængelige for det almindelige Publikum. Disse Haver og Skove bør ikke betragtes som et helligt Landomraade, hvorfra Folk ere banlyste. Man skal huske paa, at Beboerne i de paagældende Kommuner, hvor disse Haver og Skove ligge, ere lige saavel Statsbor-

gere som alle andre. Og naar Staten har et saadant Areal i en By, er det rimeligt og naturligt, at Kommunens Befolkning faar Adgang til et saadant Sted.

Saa vil jeg endnu kun rette en lille Henstilling til den højtærede Trafikminister. Jeg vil gerne spørge, om det ikke kunde lade sig gøre, at Skoler kunde faa gratis Jernbanerejse ogsaa til samlede Udflugter udenfor det paagældende Banedistrikt, hvor Skolen ligger. Nu er det saaledes, at disse Udflugter kun kunne foretages indenfor det paagældende Jernbanedistrikt, at f. Eks. Skoler paa Fyn kun kunne rejse rundt omkring paa Fyn og omvendt, at Skolerne i Jylland kun kunne rejse omkring der og over til Fyn, men ikke kunne komme til København, fordi det er udenfor Distriktet. Jeg vil herom sige, at det netop er Hovedstaden med dens rige Samlinger og Seværdigheder, der særlig er det Sted, hvor Lærerne oftest ønske at føre Børnene hen, og hvor de mene, at Børnene kunne færdes med det størst mulige Udbytte i pædagogisk Henseende. Dog, hvis dette ikke kan lade sig gøre for *hele* Skolens Vedkommende, vil jeg dog henstille til den højtærede Minister, om ikke de ældste Klasser i Skolerne kunde faa Tilladelse til at rejse udenfor det paagældende Banedistrikt, saaledes at f. Eks. ældste Klasse i en Skole paa Fyn kunde faa Tilladelse til at rejse gratis her over til København om Sommeren.

Jeg har dernæst en Henstilling til den højtærede Marineminister. Som det maaske er ærede Medlemmer bekendt, har Odense Kommune i de sidste Aar kostet over 2½ Mill. Kr. paa sin Havn, og det Arbejde, som der er gjort, paaskønnes saavel af Rederier som af Skibsførere og er udført uden nogen som helst Hjælp eller Tilskud fra Statens Side. Men Forholdeneovre paa Odense Kanal og Odense Fjord ere saaledes, at Lodsvæsenet derovre forestaas af Staten. Endskønt man ikke kan sige, at Sejllobet til Odense har nogen Betydning for de egentlige Statsformaal, er dog Forholdet det, at Staten ansætter Lodserne, bestemmer Taksterne osv. i denne kommunale Havn og Sejllob, hvor Kommunen selv i øvrigt afholder alle nødvendige Udgifter. Følgen af, at Staten saaledes forestaar Lodsvæsenet i Odense, er den, at der er meget høje Lodstakster derovre. Efter den ny Lov om Lodsvæsenet af 1903 ere Taksterne blevne i den Grad forhøjede, at de meget let kunne komme til at svie haardt til Havnen og Byen. Odense, som dog har